

சந்திர தீயம்

தவத்தைப் பெருக்கவும், தமிழ்தைக் காக்கவும், சிவத்தைப் பேணவும், திருவருள் பூஸ்டுதி

இதழ் - 2

காலாயுத்திவருஷம் ஐப்பசி மாதம் 24ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை [10-11-1978]

சட்டம் - 4

பாவத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டோர் பரமனை ஒருபோதும் அறியார்

எல்லாம் வல்ல ஈசன் சிவன் கருணை உடையவன். அநஞ்சை யவன். மேலான பெரும் பொருளாயவன்.

காமனை எரித்து காலனை உடைத்து அடியார் பொருட்டு அருள் செய்தவன். அவன் அருள் என்றும் இருப்ப அநை பார்க்க முடியாது எனச் சொல்கின்றாரே மக்கள் என நினைக்கின்றார் திருநாவுக்கரசர். அவர் நினைப்பிற்கு அவரே மறு மொழி கொடுக்கின்றார். அது தான் பாவம் செய்வோர் பார்க்க முடியாது தானே? என்கின்றார்.

உலகில் பாவம் புண்ணிய என இரு பொருள் உண்டு. புண்ணியம் மேல் நில வைக்கும். பாவம் கீழ் நில வைக்கும்.

பாவத்துன் செயல்களாவன் பொய் சொல்லல் வஞ்சித்தல் ஏவாற்றல் இகழ்தல் கொலை இவையாயின. இதனாலே கரவு உடையார்க்கு அவன் எய்தான் என்றும் திருநாவுக்கரசர் பிறிதோர் டத்தில் உறுதியுடன் சொல்கின்றார்.

புண்ணியமாவன் மெய் சொல்லல் எல்லா உயிரிடத்தும் அ

ன்பு தீங்கினை நீக்கிடக் கூசாமை ஏமாற்றுக்கு இடங்கொடாமை தாழ்வான் தூய வாழ்வு இவையாகும். இப்பெருமக்கள் யாவரும் என்றே ஒரு நாள் சிவனை அடைவார் என்கின்றார். இந்த விலையால் திருநாவுக்கரசர் சொல்கின்றபோது நாம் பாவத்தைச் செய்து கொண்டு எங்களை அவர் அப்படிச் சொல்லலாமோ என அவரைக் கேட்கலாமோ? கண்டிக்கலாமோ? என்னைக் கண்டிக்க முற்படுவார் தயவு செய்து சிந்தியுங்கள்! அந்தணர்களே சிந்தியுங்கள்! செல்விகளே சிந்தியுங்கள்! பட்டமுடையார்களே சிந்தியுங்கள்! நீங்கள் சிந்தித்து தெளிந்து கொள்ளும் பொருட்டு நாம் அவரது வேதமான தமிழை கீழ் தருகின்றோம்.

பெரியோர்களே உண்மையாம் படி உங்கட்டு திடமுடன் ஒன்று சொல்வேன், நீவீர் யாவராக இருப்பினும் வாழ்வில் உண்மைக்கு இடமின்றேல் உமது தெய்வ நில் எக்காரணத்திலும் நன்மை பெருது, அந்த உண்மை வழி உடையார்க்குத் தான் சிவன் அருஞும் கிடைக்கும்,

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

வேதங்கள் யாவையும் தோற்றுவிக்கும் மூல நாயகன் சிவன். வேத வழி ஒழுகுவார்க்கு நாயகன் சிவன். எல்லா உலகினையும் பெருது பெற்ற சத்தியாம் அம்மைக்கு நாயகன் சிவன். எந்தப் பொருளுக்கெல்லாம் ஆதிநாயகன் சிவன். திருவாதிரை என்றும்

சோதிவடிவான் நட்சத்திரத்தின் நாயகன் சிவன். பூதங்கட்டு நாயகன் சிவன். அவனே பாவம் ஏதும் சாராத புண்ணியமூர்த்தி யாயவன், ஆகையால் பாவம் செய்வார் பாவம் செய்வார்க்கு உறுதுணையாவார் புண்ணிய மூர்த்தியை எவ்வாறு அடையலாம். 1

செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவன்று
பத்தி செய்மனப் பாறைகட்கேறுமோ
அத்தன் என்றுஅரி யோடு பிரமனும்
துத்தி யஞ்செய் நின்றநற் சோதியே.

செத்துச் செத்து மீளவும் பிறக்கின்ற கிலரை கடவுள் என்று பத்தி செய்யும் மனப்பாங்குடைய பாறைக் கல்லுப் போலும் உண்ணில்லை முன்கொண்டு இல்லார்க்கு நாம் சொல்வது அவர் மனதில் ஏறுகீழா அது ஏற்று. என் எனில் கல்மனதை எவ்வாறு உணரச் செய்யலா

ம? செய்ய முடியாது. கல்மனது போலும் உணர்விலாத மக்கள் இவர் தான் கடவுள் என தொழப்படும் நாராயணக் கட்டுவுஞ்சும் பிரமனும் எம்பெருமானியே எம் தலைவன் என்று நாஞ்சும் ஏற்று. என் நின்றநல்ல சோதியயவன் எம் சிவ மூர்த்தி. 2

நூறு கோடி பிரமர்கள்நொந்தினர்
ஆறு கோடி நாராயணர் அங்ஙனே
ஏறு கங்கை மனைல் எண்ணில் இந்திரர்
ஏறி லாதவன் ஈசன் ஒருவனே.

நூறு கோடிக்கணக்குடைய உலகைப் படைக்கும் கடவுளான பிரமர்கள் இறந்து போயினர். இவர்களைத் தமது உந்தியால் தோற்றுவித்த ஆறு கோடி நாராயணக் கடவுளரும் அங்ஙனம் அவர் போல் இறந்தனர். இது மட்டங்கு பொன் உலகிற்கு அதிபனங்கை உலகை சேமுற வைத்திடும் இந்திரக் கடவுள் இறந்திப்போனால் தோற்றுவான்.

தாரின் தொகை கங்கை ஆற்றங் கரை மீதேறிய மனவின் தொகையிலும் பார்க்க எத்தனையோ இந்திரர் இறந்து போயினர். படைக்கும் காக்கும் அருள் தரும் கடவுளர் இவர். இவ்வாருக இறந்தாலும் இறப்பு என்றும் முடிவு இலாதவன் சிவன் ஒருவனே! 3

வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீர் ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவர் எனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதேவன்னலால் தேவர்மற்று இல்லையே.

அது சரி இது பிழை என்று வாதாடி சரி பிழையில் மயங்கும் மனமுடையவராய் நீங்கள் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள் ஏழையான மனிதரே! நீங்கள் யாது ஒரு கடவுளார் எவராகத் தலைமை உடையவர் என வாதிட்டாலும் அந்தக் கடவுளர்க்கெல்லாம் ஒரு கடவுளாக அரும் பெறல் மரபிற் பெரும் பொருளாயவன் மகாதேவன் சிவன் அல்லாது வேற்றில்

லை. அதை நீவீர் உறுதியுடன் உணருங்கள். வாதாடும் உணர்வினை நீக்கி முறையாக அமைதியுடன் இருந்து ஊன்றி நினையுங்கள். நீங்கள் போற்றும் கடவுட்கும் உள்ளொளியை ஒரு பொருளாக சிவன் சோதியாகத் தோன்றுவான். அவனலாது கடவுள் வேறில்லை என்பதை அப்போது உணர்வீர். 4

கூவல் ஆமை குரைகடல் ஆமையைக்
கூவலோடு ஒக்குமோ கடல் என்றல்போல்
பாவ காரிகள் பார்ப்பாரிது என்பரால்
தேவதேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே.

கிணற்றில் இருந்திடும் ஓர் ஆமை என் நினைந்தது என்றால் தனது நீர் நின்ற கிணறே பெரிது என எண்ணிக்கொண்டது. இந்த கிணற்றுமையிடத்து கடலில் வாழ்ந்த ஒரு ஆமை வந்ததும் கடல் ஆமையை கிணற்று ஆமை நோக்கி நண்பரே நீ கடலில் இருப்பாய். கடல் என்றால் அது என்ன இந்த கிணறு போலத்தான் இருக்குமோ என்றது. கடல் ஆமை என்ன பதில் சொல்ல முடியும். அதன் பெருமை யாரால் சொல்ல முடியும்.

அதே நிலையை விளங்கிக் கொண்டு திருநாவுக்கரசர் உலகிற் கு சொல்கின்றார். சிவனது அளப்பரும் பெருமை உணரமுடியாது என்றதை உணர்ந்தவராய் அந்த பெருமையை உணராதற்கு காரணம் பாவச் செயலில் ஈடுபடுதலே என்பதைத் துணிந்து பாவகாரியம் செய்வோர் தமது இச்சையால் எம்பிரான் சிவன் பெருந்தன்மை பார்த்தற்கு அரிது என்பார்கள். 5

பேய்வ னத்தமர் வானைப்பி ரார்த்தித்தார்க்கு
சவனை இமையோர் முடி தன்னடிச்
சாய்வ ணச்சல வார்கள் தமக்குடன்
சிவனைச் சிவனைச் சிந்தியார் களே.

பேய்கள் கூடிய வனத்து அமர்ந்த பெருமானை; தன் வ சலமறியாத தபோதனர்க்கு சீவன் ஆகியவனை சிவனை பாவகா ணங்கினார்க்கு வேண்டியது கொடுத்தருள வல்லானை தேவர் முடி ரிகள் ஒரு போதும் சிந்திக்கமாட்டார்கள். இது என்ன தன்மை எல்லாம் தன் திருவடியில் சாய்ந்து வணங்கிட இருப்பானை சஞ் யோ? 6

எரிபே ருக்குவர் அவ்வெரி யீசன(து)
உரு வருக்கம தாவ துணர்கிலார்
அரி அயற்கரி யானை அயர்த்துப் போய்
நரிவி ருத்தம தாகுவர் நாடரே.

நெருப்பை வளர்க்கிறூர்கள். அந்த நெருப்பு ஈசனின் உருவ பாடிய விருத்தப்பாபோல் ஆகிவிடுவார் இந் நாட்டு மனிதர். மாவது என்பதினை உணர்ந்து அந்த உருவமும் அவனின் அருவாய வடிவின் உருவமாவது என்பதை உணர்வாரோ? உணரமாட்டார். இப்படியாக அக்கினி காரியம் செய்யும் அவதியிலே பிரமனும் விட்டுனுவும் தேடியும் அறிய முடியாத கடவுளை இந்நிலையில் தத்தம் செயலின் சிறப்பில் அயர்த்துப்போய் நரி

இந்த ஒரு நல்லுணர்வின் உயர்வை உணர்ந்தால் ஓவிய பெருக்கியாளர் லயிற் அடிப்பாளர் தாம் என் நிலையாகின்றார் கோவிலில் இறைவனைத் தியானம் செய்து வழிபட்டு வரும் இடத்தில் என்பதை உணர்வாரா? 7

அருக்கன் பாதம் வணங்குவர் அந்தியில்
அருக்க னவான் அரனுரு வல்லனே
இருக்கு நான்மறை யீசனை யேதொழும்
கருத்தி ணநினை யார்கல் மனவரே.

குரியனுடைய திருப்பாதத்தை அந்தேயில் கடன் செய்யும் இந்த வேதத்தை ஒதும் அந்தணர் உணர்கின்றாரில்லை. அந்தோ போது வணங்குகின்றார்கள். ஆனால் அந்த குரியன் ஆக நின்ற இவர் கல்லுப் போலும் கடின மனமுடையவராய் இருக்கின்றனர். இருக்கு வேதம் முதல் நான்கு வேதமும் சிவனையே தாம் தொழுகின்றன என்பதை 8

தாயி னும்நல்ல சங்கர னுக்கன்பர்
ஆய வுள்ளத் தமுதருந் தப்பெறுர்
பேயர் பேய்முலை உண்டு உயிர் போக்கிய
மாயன் மாயத்துப் பட்ட மனத்தரே.

தன்னை அறியத் தலைப்படும் அன்பர்க்கு பெற்றிருந்த தாயி மூம் பார்க்க நல்ல பெரும் தாயவனை சிவனை; தீங்கினை நீக்க வல்ல பெருமாற்கு அன்பராகிய உள்ளத்துடன் அத்தன்மை யால் ஊறும் அழுதினை தாம் உண்ணப்பெற்றாகி அதனால் மரணம் என்னும் கொடிய பிணியையும் மாற்ற முடியாதவராகி நிற்கின்றார் யாரெனில் பேயரான கொடிய பாதகி ஒருத்தியின் கொலை செய்யும் பேய்த்தன்மை உடைய மூலையைத்தான் மூறந்தேயாக இருக்கும் போது உண்டு அப்பேயின் உயிரினைப் போக்கிய மாயன் நாராயணக் கடவுளிடமாக அன்பு செலுத்தி உள்ள அம்மக்கள். நாராயணக் கடவுளின் வழிபாடு உலகில் இருக்கும் துணையும் எல்லாச் சிறப்பையும் நந்தாலும் மிருத்து மரணம் என்ற இவற்றை நீக்காது. அதேநு நாராயணக்கடவுளிடம் அன்பு பூண்டவர் சிவனிடம் அன்பு கொள்ள மாட்டார் ஆதவின் பேயர்

பேய்முலை உண்டு உயிர் போக்கிய மாயன் மாயத்துள் பட்ட மனத்தர் என்கின்றார்.

இந்த ஒரு உண்மையை நாம் நேரில் உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றது. சிவன் பால் அன்புடையவர் நாராயணரையும் தொழுவார். தொழ முடியும். ஆனால் நாராயணத்தில் ஈடுபட்டு நாமம் போட்டார் திரு நீறு கண்டால் தம் கையால் தம் முகம் மறைப்பார்.

சிவன் கோவிலில் கம்பராமாயணம் பேச முற்படும் பேதைப் பிரசங்கியாளரும் இந்த உண்மையை உணருங்கள். ஊநக்கு ஓவி பெருக்கியில் பேசிட முன் உங்கள் சித்தத்திற்கு கொஞ்சம் பிரசங்கம் செய்யுங்கள். காசு கணக்க சித்தம் தராவிட்டாலும் கார் தராவிட்டாலும் பட்டம் தராவிட்டாலும் சித்தம் தெளியும். 9

அரக்கன் வல்அரட் டாங்கொழித்து ஆர்அருள்
பெருக்கச் செய்த பிரான்பெருந் தன்மையை
அருத்தி செய்தறி யப்பெறு கின்றிலர்
கருத்திலாக்கய வக்கணத் தோர்களே.

இராட்சதனை சர்வ வல்லமை உடைய இராவணனது கொடிய இறுமாப்பின் அரட்டலை பலைக்கீழ் வைத்து நசுக்கி இனி மேல் அப்படி இறுமாந்து அடட்டை அடித்து திரிதலை அன்றுடன் நீக்கி பெரும் அருள் அவளிடம் பெருகும் படி செய்த சிவனுடைய அப்பெறும் தன்மை யாவையும் அவன் பால் அன்பு செய்து

அறியப் பெற முடியாதிருக்கின்றனர் நற்கருத்திலாத கயமையும் வஞ்சனையும் நிரம்பிய அக்கணத்தவராம் மனிதர்.

அவையாவும் சிவன் பெருமையை கருணையால் எடுத்து உணர்த்தியாறு, அறியாதாரும் அறிந்து உய்யும் படி சொன்னவாறு. இப்பதிக முழுமையும் பாவம் செய்வாரின் விளைவு பற்றியது. 10

சந்திரதீபத்தை பாராட்டி பெரியோரது ஆசிகள்
தனமும் வருவனவற்றிற்கு எமது தாழ்வான வணக்கமும் நன்றியும்.

நல்லார்கள் அன்றி பெரல்லார்கள் காணமாட்டார் சிவஞானபோதத் திருக்காப்புச் செய்யுள் தரும் சிறந்த விளக்கம்

கல்லால் நீழன்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இனைமலை
நல்லார் புனைவரே

என்பது சிவஞானபோதக் காப்புச் செய்யுள். இதற்கு மாதவச் சிவ ஞான முனிவர் அருளிச் செய்த சிற்றுரை— (அருள் வடிவாகிய) கல் ஆல் நிழவின் கண்ணே (எழுந்தருளி இருந்து) (நந்தி பெருமானுக்கு இந்நாலால்) மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர் மேன் மேற் கருணை கூர்ந்து அருந்தற் பொருட்டு பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர் தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திக்கட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலை போல அடங்கி நிற்பரென்க.

நல்லார் புனைவரே என்றதனால் ஏனையோர்க்கு அது கூடாத வாருயிற்று.

மலைவில்லார் அருளாப் பொல்லார் தாள் புனைவர் எனவே அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமை இன்மை பெற்றும். உலகத்துப் புது விவரிகள் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழி பேருவகை பயக்கும் ஆகவின் அந் நயம் பற்றி அங்ஙனம் கூறியது உமாம்:

(இம்மங்கல வாழ்க்கீன் விளக்கம் பொ-ரை) அருள் வடிவாகிய கல்லால் நிழவின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து நந்தி பெருமானுக்கு இந்நாலால் மலைவு தீர்த்தருளிய முதல் ஆசிரியராகிய சிவபெருமான் மேலும் மேலும் கணை கூர்ந்தருளுதற் பொருட்டு பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர் தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளினும் வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலை போல அடங்கி நிற்பர்.

சிவபெருமான் அருந்தற் பொருட்டு பிள்ளையாருடைய திருவருளில் மெய்யன்பர் அடங்கி நிற்பர் என்பதாம்.

ஓலிபெருக்கி கோவிலை அறவே நீக்க வேண்டும்
ஆலயம் ஒடுக்கத்திற்கு உரிய இடம். அங்கு ஓலிபெருக்கி அவசியம்
இல்லை. அநாவசியமானது என இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆரியமொழி
பேராசிரியர் திரு கா.கைலாசநாதக் குருக்கள் தீபத்திற்கு கருத்து
தெரிவிக்கின்றனர்.

இவ்வாறு என்னிடம் தெரிவித்தார் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆரிய மொழிப் பேராசிரியர் திரு கா.கைலாசநாதக் குருக்கள். நாம் அவரை தற்செயலாக திருநெல்வேலியில் கோணமலை வீதியில் சந்தித்தேன். என்னைக் கண்டதும் இந்த வார் தத்தையை எடுத்துக் கூறினார். அப்பால் இதே கருத்தை சண்ணைக்கம் மயிலனி சிவன் கோவிலைச் சேர்ந்த சோமாஸ்கந்தக் குருக்களும் வலி உறுத்தி இந்த ஒலிபெருக்கி அநியாயத்தால் நாம் கோவிலில் மனத்தை ஒடுக்கி பூசனை புரிய பெரும் சங்கடமாக இருக்கின்றது. சினிமாபாட்டிலாது சாமிப் பாடலாக இருந்தாலும் ஒலி பெருக்கி பாடிக் கொண்டிருக்கும் போது எமது எந்த கிரியைகளையும் மனத்துயிரையுடன் செய்ய முடிவு தில்லை. ஐயோ அதுமட்டன்றி ஒலிபெருக்கியை எம் முன் கொண்டு வந்து வைத்து அதில் மந்திரத்தையும் சொல்ல வைத்தால் அதனால் விளையக் கூடிய பாவத்திற்கு அளவே இல்லை எனக்கருத்து தெரிவித்தாரா. இருவரிடமும் நான் சொன்னேன் ஐயா உங்கள் கருத்தை நான் என்பத்திரிகையில் வெளியிடுவேன் எனச் சொன்னேன். அப்போது இலவரும் ஒம் நன்றாய் செய்யுங்கள். இந்த அநியாயம் கோவிலால் அகற்றப்படவேண்டும் என்றார்கள்.

உண்மையாம்படி கோவிலில் செய்யக்கூடிய எல்லாப் பாவங்களிலும் மிக மிகப் பொல்லாத பாதகங்கள் கோவிலில் ஒலி பெருக்கி பாவித்தலும் சுவாமிக்கு வழிப் படித்தலுமாகும். நாம் பாவம் என்று சொன்னால் ஆர் அதை ஏற்படுது. நீதியுடன் வாழ முற்படும் பெரியோர்களை நிந்தித்தல் பெரியதொரு காரியமாக என்னி வாழும் எம் சமுதாயம் ஐயோ அது எத்தனை மான பங்கம் நேர்ந்தாலும் தாம் செய்யும் தவறை வழியே சரி என்று செய்ய இது சரி நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று எங்களது எல்லாப் பிரசங்கிமாரும் வில்லுப்பாட்டுக் காரனுக்கு ஆமாப்போ வொர் போன்ற நீங்கள் கோவிலில் என்னத்தையும் செய்யுங்கள். எங்கள் காச் கார்ச் செலவு அடுத்து ஒருவர் தலமையில் பாராட்டு இவ்வளவும் சரியாய் நடக்க திருவிழாவை செய்யுங்கோ. இதை தவறு என்று சொல்வாரை சரிப்பண்ணவும் நாம் உதவி புரிவோம் என்றே தொழில் படுகின்றனர்.

பெருவாரியாக எந்த கோவிலை நாம் எடுத்தாலும் அங்கு கெல்லாம் ஒர் அபிடேகம் என்றாலே அது ஒரு விழாவாக வை நடத்துகின்றனர். இந்த ஒரு ஒலிபெருக்கி வீதி எல்லாம் லயிற் அன்று மட்டுமே. ஆனால் கோவில் அது புளித் டுமே தாழ் மதிப்புச் செய்ய வேண்டிய இடமே, இதைப்பற்றி கொஞ்சம் தந்

தாள் எனும் சொல்லும் தலை எனும் சொல்லும் ஒன்று சேரும் போது (தாள் தலை) தாடலை என ஒரு சொல் போல் நிற்கும். இது போல பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளில் தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி அடங்கி ஒன்று பட்டு நிற்றல் என்பதாம்.

அடங்கி நிற்றலாவது தன் அறிவுக்கு அவர் அறிவை இன்றி அறியுங் தன்மை நிகழாதென்றும் தன் கிரியாசத்திக்கு அவர் கிரியாசத்தி இன்றித் தொழிற்பாடு இல்லையென்றும் கண்டு தற்போதம் இமந்து அவர் அருள் வழி நிற்றல். இன்னும் தாடலை உலை திருவடித் தீட்சையினையுங் குறிக்கும்; குறிக்கவே சிரத்தானம் போன்ற அவர் மெய் அறிவு இறைவன் திருவடியாகிய அருள் வியாபகத்துவுள் அடங்கி நிற்கும் என்றவாரும்; பொல்லாத பிள்ளையார் என்றது பொள்ளாத பிள்ளையார் என்றதாம்; அஃதாவது கருவியால் போழ்க்கப் படாத சுயம்பு மூர்த்தி என்ற படியாமல் திருவெண்ணையே நல்லுரியும் திருநாரை ஊரிலும் உள்ளன சுயம்பு விநாயக மூர்த்திகளாம்.

நல்லார் புனைவர் என்று கூறியதனால் நல்லார் அல்லாத ஏனையோர்க்குப் பிள்ளையார் திருவடியில் அடங்கி நிற்றல் கூடாதென்ற வரலூயிற்று.

சிவபெருமான் அருந்தற் பொருட்டுப் பிள்ளையார் திருவடியில் அடங்கி நிற்பர் என்றதனாலேயே சிவபெருமானும் பிள்ளையாரும் தம்முள் வேற்றுமை இன்மை பெற்றும்; அன்றியும் உலகத்தில் புத்தர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்கு மிகப் பெரிய சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணுமாகவின் அந்தயம் பற்றி சிவபெருமான் அருந்தற் பொருட்டுப் பிள்ளையாரை வணக்குவர் என்று கூறியதாமாம்.

திப்போமா என்றால் அதற்கு மனமில்லை. உண்மையில் எத்தனையோ அறிவாளிகள் இவரது பாதகச் செயலைக் கண்டு மனம் வருந்தி பேசவும் பயந்து ஒடுங்கி இருந்தவர். ஆணவத்திற்கு இருபேரை கந்தபுராணத்து கச்சியப்பர் உதாரணமாகக் காட்டுகின்றார். ஒருவர் தக்கன மற்றவர் சூரன். ஒருவரும் வேதம் உணர்ந்தவர்கள். சிவனை வழிபட்டு உயர்வு பெற்றவர்கள். திரு நீறு பூசினவர். ஆனால் உயர்வு வர அகந்தை மிகுதியால் வேதநெறி யை மாற்றியவர். தக்கன் வேதத்தை மாற்றியமைக்க முற்பட்டான். அவன் ஒர் அந்தனை. தந்தையையே மதியாத பாதகன். அடுத்து சூரன் காசிப் முனிவரின் புத்திரன். அவன் யாகம் செய்து சிவன் அருளால் உலகை ஆண்டு தேவர்கள் செய்த வேதநெறியை மாற்றி அவர்களையே சிறை வைத்தான்.

இந்த ஒரு நிலையில் தான் சிவனுடைய நெற்றிக் கண் உலகம் உய்ய வேத நெறி வாழ ஆறுமுகக் கடவுளைத் தந்தருளியது. அவர் அகரரை அழித்து வேதநெறியைக் காத்தனர். தக்கன் செய்த பாதகத்தை நீக்கிட எம்பிரியான் சிவனது நெற்றிக் கண் வீரபத்திரக் கடவுளைத் தந்தருளியது. அவர் தக்கன் செய்த பெரும்யாகத்தை அழித்து அவன் தலையை வெட்டி ஆட்டுத்தலை பூட்டி சிவனது வேத நெறியை மாற்றியமைப்பார்க்கு இது வேதன்டனையாகும் என்பதைக் காட்டியருளினார். இதை நம் மக்கள் உணரவேண்டும். வேத நெறியைப் பேண வேண்டிய அந்தனர் குலமே இன்று மிலேச்ச நெறியைப் பெரிதென மதித்து ஒரு கார்கிடைத்தால் அது சொர்க்க பதவி என எண்ணி தமது தரும் எல்லாம் கைவிட்டு நடக்கத் தொடங்கி அதுவே துணி புனைவும் கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனர். இந்த வகை தமது தரம் மாற்றியவுடன் அகந்தை மிகுதியால் மது அருந்துவோர் கொலைகாரர் சண்டித்தனம் செய்வோர் இவருடன் இணைந்து தாழும் கூசாது நன்மை சொல்வாரை இகழ்ந்து சிவனடியாரை தூசித்து பல இன்னல் புரிந்து பல பல பாதகச் செயலில் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் கோவில்களில் பூசை நியதிகளையும் மறந்து ஒலி பெருக்கி கோவிலில் போட்டும் ஒலிபெருக்கி நாடாக்களைப் பாவி ததும் தமது செயலைப் பராட்டு

கும்பாபிஷேக கர்மாதிகளில் ஒழுங்கான வகை புண்ணியா வாகனமே செய்யத் தெரியாது ஓலி பெருக்கியில் ஊரடங்ககத்தி எத்தனை அநியாயங்களைப் புரிந்து தமது பாதகச் செயல் ஞகு மேற்கு நாட்டுக் கலாசாரத்தில் ஊறி அதுவே பெரிதென நிற்கும் அவ்வழி மக்களுடன் இணைந்து கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளை இடையில் நிறுத்தி மேற்கு நாட்டு கலாசாரத்தில் ஊறிய பேச்சாளர்க்கு ஓலி பெருக்கியில் பேச இடங்கொடுத்து எத்தனை விபரீதச் சயலை அறிவிலாத தக்கனைப் போன்ற அந்தனரும் அவர்க்கு உடந்தையான மேற்கு நாட்டுக் கலாசாரத்து அசுரரும் சேர்க்கு தொழில்பட்டனர்.

கிழக்கு நாடாம் பாரதத்தின் நாகரீகம் ஓளியின் தொடர் புடையது. அதாவது ஆன்ம சம்பந்தமுடையது. எமது செயல் யாவும் உயிர் சம்பந்தமாக வரும் பாசத்தன் விளைவுகளை உணர்ந்து அவைகளை நீக்கும் வகையாக அமைவது. ஆனால் மேற்கு நாடுகள் சினு யப்பான் முதலிய இடங்களில் இவை சட்சம் பந்தமான செயலாகவே இருக்கின்றன. அங்கு வாழ்வின் அத்திவாரமே கொலையின் சம்பந்தமுடையதாக உடையது. அத்துடன் அவை உலோகாயதம் என்பது. இரும்பு முதல் பல உலகங்களின் தொடர்பால் எழும் உல்லாச வாழ்வே தெய்வீக மென உணர்பவர்கள் மேற்கு நாட்டவர். அவர்கள் வாழ்வு முற்றிலும் இருள்மயம். எக்காரணம் கொண்டும் எவ்வகையாலும் அவர் பந்தம் நீங்கி பரிபக்குவ நிலையை அடையாட்டார்கள். ஆகவே அந்த ஒரு நாகரீகம் பாரத புண்ணிய பூமியை முற்றிலும் மூடி மலருத்து புண்ணியத்தின் விளைவுகளை இங்குமாற்றி கொலைபுரையும் செயலையே மிகுந்தடச் செய்து கொண்டது. இயந்திர சாதனமில்லார் இங்கு வாழ்ந்து ஏதும் பிரயோசனமில்லை என்றே ஜரோப்பிய நாகரீகம் இங்கும் வளர்ந்து கொண்டது.

அந்த நாகரீகத்து வந்த ஓலி ஓளி உடை நடையாவும் எம் கோவிலில் புகுந்து கோவிலிற்குரிய நெறிகளை முற்றிலும் மாற்றி பெரும்பாலும் கோவிலில் போவது யேடிக்கைக்காக விட்டு தம் பார்க்க என்றமையாக வந்து கொண்டது. கோவிலில் ஓலி பெருக்கி போவோர் ஊருக்கு தம் செயலைக் காட்ட முற்படு கிண்ணரே அன்றி உண்மையாக இறைவனை உணர்தற்கென்றால் அவை வெண்டிய தல்ல என்பதை உணர்வாரில்லை. திருவிழாச் செய்ய மட்டும் கோவில் தேவை மற்றது கும்பிடற்கு தேவை அன்று என்றே பொதுவாக எல்லாக் கோவிலும் நடை பெறுகின்றன. இறைவனுடைய சந்திதியல் இடாம்பீகமான ஓலி பெருக்கி உள்ளத் தொடங்க உண்மையில் கும்பிடப்போவார் வேதனையே படுகின்றனர். ஓலி பெருக்கி பாடும் போது சிவோகம் பாவனை தயானம் முத்திரை செபம் இவையாவும் எந்த ஒரு அந்தணக்குமே சரிவராது. தக்கன் போன்ற பிராமனர் ஓலிபெருக்கியை கையில் ஒருவர் பிடிக்க மந்திரமே செபிப்பாரா. அவர் பழிபாவத்திற்கு அஞ்சாதவர். அவரது சிவோகம்பாவனை நேரம் அதற்கும் ஒரு டெலிவிசன் வந்தால் எல்லாரும் வீட்டில் இருந்தே என் நில பார்ப்பார் என்றே நினைந்து சிவோகம் பாவனை நடத்தியிருப்பார்.

கடந்த ஒரு பத்து வருடங்களாக நடந்த எல்லாக் கோவிலில் கும்பாபிஷேகத்திலும் இந்த ஓலிபெருக்கி பாவனையால் அவை எதுவும் சாயாக நடந்தாராது. அவை முற்றிலும் பழுது எனத் துணிந்து இங்கு சொல்கின்றென். அந்தக் கும்பாபிஷேகம் எதுவும் மூர்த்தி சாநந்தத்யம் வரவே மாட்டாது. அது முற்றிலும் தக்கனைப் போன்ற அந்தனரும் உவாக்கு உடந்தையான அசரரைப் போன்ற பாதகரும் சுர்ந்து காசைக் கரியாக்க இறைவன் இருப்பிடத்து தமது சாயர்த்தயத்தை ஊருக்கு காட்டினரே அன்றி அதை மனத்துயமையுடன் செய்யவில்லை என்பதே எமது முடிபு.

சிவிநறியின் தனித்து பெருமை அளப்பரியது வேற்று நெறிக்கு அதை ஒப்பிட்டு பேசல் பேதமை. நாம் அடிமையாகலாம் அடியும் வாங்கலாம் ஆனால் கோவிலும் ஆகமமும் பாதுகாக்கப் படல்வேண்டும்

தூர்க்கை அழிமன் கோவிலில் மானம் டீ உற்சவம் காலையில் கும்பாபிஷேகத்திலும் இந்த ஓலிபெருக்கி பாவனையால் அவை எதுவும் சாயாக நடந்தாராது. அவை முற்றிலும் பழுது எனத் துணிந்து இங்கு சொல்கின்றென். அந்தக் கும்பாபிஷேகம் எதுவும் மூர்த்தி சாநந்தத்யம் வரவே மாட்டாது. அது முற்றிலும் தக்கனைப் போன்ற அந்தனரும் உவாக்கு உடந்தையான அசரரைப் போன்ற பாதகரும் சுர்ந்து காசைக் கரியாக்க இறைவன் இருப்பிடத்து தமது சாயர்த்தயத்தை ஊருக்கு காட்டினரே அன்றி அதை மனத்துயமையுடன் செய்யவில்லை என்பதே எமது முடிபு.

இந்த தூர்க்காடேவி வைஷ்ணவி என அழைக்கப்படுவார், அதாவது வீஷ்ணுவின் கலையாயவர். வைஷ்ணவியாய நம என அம்பானுக்கு நாமம் சொல்லி அர்ச்சனை செய்வார்கள். இந்த அழைக்க காவல் தெய்வமாதவின் சங்கும் சக்கரமும் ஏந்தியவள்: உலகினை தீங்கின்றிக் காக்கும் சுருளை பூண்டவள். தனினை வணங்குவார்க்கு மேலான பொருட் செல்வம் நோய் நீக்கம் வசீகரம் புத்திரவாபம் முதலிய பேற ரைத் தரவுல்லவர். இவள் சந்திதியில் வேதமோதல் புராண படனம் இவை நந்தெயல்களாவன. ஆனால் இவள் சந்திதியில் வேத நெறி அல்லாத வேறு செயல்கள் அல்லது ஒழுங்கிலாத செயல்கள் நடைபெறுமேல் உடனாக துயரம் வருமென ஆகமங்களை நன்குணர்ந்த பெரியோர் மொழிகின்றனர்.

தீபத்தின் அன்பர் ஒருவர் நம்பிடம் ஒரு செய்வி தெரிவிக்கின்றார் அது தான் இந்தக் கோவிலில் பெண்கள் தோ இழுத்த செயல் முறிதிலும் கரியை என்று மல்லாகத்துள்ள காதாரப் பார்க்காதார தொ

மனத் தூப்பமையில் பெரிதாயது அடக்கம் அத்துடன் ஒருக்கம் ஓலி பெருக்கியில் இவை எப்படி சாத்தியமாகும். எந்த நாட்டில் வாழும் எந்த பட்டதாரி அந்தணரோ சாத்திரிகளோ எனக்கு இதை தெளிவுபடுத்தட்டும்.

இங்கு சாத்திரிகள் என்ற விலாசமுடன் இருப்பார் எல்லாரும் காசை வரும்படி யை நோக்காக வைத்து சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு சறுக்குதலையே தம் சாக்திரமாகக் கொண்டுள்ளனர். இவர் ஒரு செயலின் விளைவு உணராமல் தம்மிடம் வருவார் கொஞ்சம் மேற்கு நாட்டு நாகரீகமுடன் வசந்தயான காரில் வந்து இறங்கினால் ஆமா அது நீங்கள் செய்யலாம் அதற்கும் விதியின்டு பழுதிலை என்றே கூறிவிட்டு அவர் போக்கிற குறைவாறு சொல்லியே விடுகின்றனர்.

ஒரு சூவையான சம்பவம் ஒன்று நடந்ததைக் கீழே தருகின்றேன். ஒரு குருக்கள் ஓர் கோவிலில் கும்பாபிஷேகம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். கும்பாபிஷேக தினத்தன்று உரிய வேலையில் மகாயாக பூசை முடித்து கும்பம் தூக்க முன் யாத்திராதானமும் செய்தாய் விட்டது. தூக்க ஆயத்தம். அவ்வேலை ஒரு சாத்திரி அவ்விடம் வந்து கொஞ்சம் பொறும் என்று கும்பம் தூக்க ஆயத்தமாய் நிற்கும் குருக்களிடம் சொன்னார். அவர் சிறு வேதனையுடன் சென்று ஓர் இடத்து இருந்தார். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேலை வந்தது என்றால் கும்பாபிஷேகம் நடத்திடும் திருப்பணிச் சபையார்க்கு வேலையே ஒரு பஜன்கேள்கிட வரத் தாமதமாயதால் திருப்பணிச்சபையார்தாம குருக்களிடம் அதைச் சொன்னால் அவர் பொறுக்கார் சாஸ்திரிகள் சொன்னால் பொறுப்பார் என்றநமையால் சாத்திரிகளைக் கொண்டு மெதுவாக அதை சொல்லீச்சு விட்டனர் பின்னர் சிலவேலை கழித்தபின் தாமதமாகி கும்பம் தூக்கப்பட்டது.

இறைவனால் அருளப் பட்டன வேதம் எனக் கருதினால் அதற்கு மதிப்பு கொடுத்தல் அதன் வழி ஒழுகுதல் இறைவனிடம் காட்டும் பத்திமையாகும். இதை விடுதது அதை எல்லாம் மாற்றிக் கொண்டு நாம் நீண்தபடி நடந்து கொண்டு பின் எர் கடவுள் இருக்கிறார் நாம் அவர்க்கு பணி செய்கிறே ம் என்பதெல்லாம் முழுக்கவும் ஏமாற்ற வீதிதையே. உ. ராம உணர்ந்தார் எந்தக் கோவிலாக இருந்தாலும் ஓலிபெருக்கியை அங்கு பாவியார். நீங்கள் அவருக்கு இவருக்கு எங்கள் பாட்டு மந்திரம் கிரியையின் செயல் கீட்க வில்லையே என கவுப்படவேண்டாம். இறைவன் சந்திதியில் சாந்தமே பெரிது.

அந்தணர்கள் வேதம் ஒதியபின் ஒம் சாந்தி ஒம் சாந்திலூம் சாந்தி என ஏன் என்சொலான்? இதை சிந்திப்பீரோ. ப்பதைச் சொல்ல தொழில் புரியும் பாவகாரிகளே நெங்கள் உய்ய வெண்டில் இந்தப் பாதகச் செய்வை கோவிலால் நீக்கினால் நீங்கள் தான் உய்தி அடையீ ஜில்லாதிருந்தால் கொடுமத. நடனைகடகு பின்னர் ஆளாவீர் என்பதை உணருங்கள். நாம் சொல்லவில்லை. வேதங்களே பாதகச் செயல் செய்வார்க்கு தண்டம் வருமென ஆணையுடன் சொல்லுகின்றன. குளிக்கப் போறவன் சேற்றையும் ஆசுவதா?

ஓங்காரத்தின் உள்ளொளியாய இறைவன் இருப்பிடத்து இயன்றவரை அமைதியாகவும் பத்திமையாகவும் எம் பனியைச் செய்வோம்.

யில் யாகம் செய்த பகவையும் பின் எழுப்பி விடுதல் என்றால் வேத நெறியின் புனிதம் பற்றி யாரேனும் உணர்வரோ. இந்த வேத நெறி யைக் காப்பதாகவே இராமபிரானும் முற்பட்டான். பல கொலையினை நிகழ்த்தினால், தோழத்திற்காக சிவவிங்கபிரதிட்டை செய்தான். அவன் காக்க முற்பட்ட மிகப் புனிதமான அந்தவேத நெறியை உலகும் வந்து எம் சிரான்திருஞானசம்பந்தர் திருவருளின் தொடர்பால் பாண்டிநாட்டில் ஒருவர்க்கும் ஒரு தீங்கிள்ளி பாது காத்தனர். ஒரு துளி இரத்தம் கூடச் சிந்தவில்லை. அவருடன் வாதிட்ட சமனர் தமது வாதில் பேசிக்கொண்டவகையாகத் தாம் தாம் செய்து கொண்ட சபதப்படி கழுவேறனர். திருநாவுக்கரசர் சமணருடன் என் செய்தார் அதுவும் நெறியாகவே செய்தார். ஆதலால் தீங்குகளை வளர்ப்பதில் நாம் முற்படக் கூடாது.

இன்னும் ரஸ்ய நாட்டு தெய்வக் கொள்கை வேறு. அங்கு அது என் நிலை என்று இங்கு எழுதிக் காட்ட மாட்டேன். அது எழுதுவதே என்பத்திரிகையின் புனிதப் பணிக்கு தோழம். அடுத்து இம்முறை பெண்கள் தெரிமுக்கலாம் எனக் கூறி விட்டு ஒன்றை பெருக்கியிரும் எல்லாப் பெண்களையும் தெரிமுக்கும் படி திருப்பணிச்சபையினர் கேட்டனர். அந்நிலையில் இழுக்க மனமிலாதிருந்தாரும் சென்று தேரிமுத்து தமது வஸ்திரங்களும் அவிழ்ந்து நழுவியவரும் தடக்குண்டு விழுமதுமையின் செயல் உண்டு. தேரின் மணிகள் அறந்து வீழ்ந்து ஒரு ஆசாரியின் தலைமேல் காயப்பட்டதும் உண்டு. அடுத்து பெண்கள் இழுத்த பக்கம் தேர் ஓடி வந்து படார் என்ற பெரும் சத்தத்துடன் தேர் முட்டி மேல் மோதிக் கொண்ட வரலாறும் உண்டு. இவைகளை எல்லாம் திருப்பணிச் சமையார் தெரிந்தாலும் இவைகள் நடைபெறவில்லை என்றே சாதிப்பார்கள். அது இயல்பு ஏன் எனில் தாம் செய்து கொண்ட செயல்லை வந்தால் தவறு சொல்வாரின் மேல் பகையும் தம் செயல் மறைப்பதுமான மறைகள் உண்டு. இன்றைய நாளில் வேத நெறிக்குரிய அந்தனரே எத்தனையோ பொய் புரளிகளைச் செய்கின்ற போது நாம் திருப்பணிச் சபையாரும் கோவிலில் ஒர் கருமம் நிகழ்கிற எல்லாத் திருப்பணிச் சபையாரும் கோவிலில் ஒர் கருமம் நிகழ்கிற போது நாட்டு மக்களின் நலனையும் அவர் கருத்தையும் ஏற்ற ஆவன செய்து கோவில் நிகழ்க்கிளை நடத்துவதே மிக மிக நன்று. அஃதல் வாது மக்கள் மனம் வேதணப்படும்படி தாம் பிடித் தைச் சாதப்பட தே தருமாக என்னிக் கொள்ளக் கூடாது. அஃது கடவுள் இருப்பிடத்து இப்படி எல்லாம் நடத்தல் தகாது. “வெல்லும் பகை ஒழியச் சொல்லு சிவமே வேறு பொருள் இல்லை என்று சொல்லுவிவமே, என யோகசவாமி கொல்லியருள்கின்றார். பகைதன் இயல்பைக் காட்டி மக்கள் மலத்தை அது பெரியோராயினும் சிறியோராயினும் தான் அவர் மனதில் புகுந்து நின்று அப்பகை தான் வென்றிடப் பார்க்கும். அதற்கு இடங் கொடுக்கக் கூடாது. கொடுத்தால் ஒரு போதும் ஆன்மீக நிலையில் முன்னேற்றம் காணமுடியாது.

இதனையே திருஞானசம்பந்தரும் மொழிகின்ற போது:

“ஓல்லை ஆறி உள்ளம் ஒன்றி கள்ளம் ஒழி ந்து வெய்ய சொல்லை ஆறித் தூய்மை செய்து

சிவத்தியானம் இன்றேஸ் செந்தீ வளர்த்தும் பயன் இல்லை

ஒரு குண்டத்து அல்லாது பலவாகப் பெருக்கி செந்தீ வளர்த்து யாகம் செய்வார் செந்தீயின் மூலம் சிவன் என உணர்ந்தால் பலவாகப் பெருக்கி பலன் என்ன உணர்வாரோ. இவையாவும் தற்புகழும் பணமிடுக்கமுமன்றி வேறில்லை

கும்பாபிஷேகத்தில் ஒரு குண்டத்தில் அக்கினி வளர்த்து அதற்குரிய நெறிகளை ஒழுங்காகச் செய்யத் தெரியாத அந்தனர் 33 குண்டத்தில் கும்பாபிஷேகம் செய்யத் தலைப்பட்டால் அந்நிலை என் நிலையாகும் என உணர்வாரோ.

புண்ணியாவாகனம் தியானம் முத்திரை அக்கினி தாபிதம் சமித்து சமித்தின் வைக்கள் அதன் சிறப்புக்கள் ஆகுசி ஆகு தீப் பொருள் சுருக்கு சுருவும் அதன் பூசை தானிய வைக்கள் குண்டச் சிறப்பு வேதிகை இவையாவும் ஒரு குண்டத்தில் செபமாக முறையாக பத்திரையாகச் செய்வதென்றால் அது ஒரு மிக மிகக் கடினமான வேலை. செய்து முடிப்பதில் புண்ணிய சம்பந்தமுடைய நிலையில் தவத்தின் சிறப்பாலன்றி இலேசாக எவர்க்கும் முடியாது. இதை விடுத்து இயங்கிரம் கவிச் அமத்தையைக்குவது போல என்றால் அந்து ஒரு ஆசாரியரே காணும் 33 குண்டமல்ல 103 1008 இப்படியும் செய்யலாம். ஆனால் சிவத்தியானத்துடன் சோர்வின்றி தனது தொண்டைச் செய்கின்ற பொழுது தான் சுங்கம் மிகுவது.

இவ்வகையாக ஒரு குண்டம் பற்றுத் தன்று பல பல குண்டமாக 33 இன்னும் அதிகமாகச் செய்வதெல்லாம் தமது பெருமையை வியத்தலே அன்றி வேல்லை. ஊக்க பெருக்கி காட்டி என்ன பலன். நரி தான் ஊருக்கு ஊளையிட்டிக் காட்டுவது. அது ஒன்று பத்தாது என்று பல பலவாகக்கூடி ஊளையிடும். கடைசியாக அந்த ஊளை ஏதும் பிரயேசனமில்லாது பாகும் ஆதலால் நரி விருத்தம் என்றும் சொல்வார்கள்.

சிவன் அருள் இலாது சிவத்தியானம் முதல் நற்கருமங்களில் ஈடுபடாது புண்ணிய வழிச்சாராது அக்கினர்ம் கோபம் வஞ்சிகளை கொண்டு தத்தை விவாசத்தின் உதவியால் அக்கினி காரியம் என்பது ஒழும் செய்தல் யாகம் செய்தல் என்பதாகும். இவை மூவகை அக்கினியாகும். இவற்றை நித்தியமாகவும் விசேடமாகவும் கொள்வார், நித்தியமாக அக்கினி காரியம் செய்வதை ஒழுமாகவும் மிக அரிது ஆனால் விசேட அக்கினி மெலும்பூருங்கு மூலியேகத்தில் காலங்களில் இவை இன்று நடைபெறுவின்றன.

வாய்மை அகத்து அடக்கி”

ஏற தன்மையாகச் சொல்லும் போது இதன் தன்மையை நாம் உணர்ந்தால் எல்லாம் நலமாகும்.

நம்மிடம் ஒர் குருக்கள் தெரிவித்த வரலாறு ஒன்று உண்டு. அது தான் தமமை ஒர் அந்தன இளைஞர் ஸ்ரீசக்கர பூசை செய்யப்போ கிரேம் நவராத்திரி காலத்து செய்யப் போகிரேம். அது செய்வதற்கு உங்களிடம் ஆலோசனை கேட்க வந்தோம். என்று அதன் வரலாறு சொன்னார். அப்போது தான் சொன்னார் தமிழ் நீங்கள் செய்யவேண் மேனாத் தீர்மானம் பண்ணி வந்துள்ளீர். நாம் சொல்லி நீர் நிற்பாட்டும் போறவர் அன்று ஆனால் ஸ்ரீசக்கர பூசை மிக கவண்மாகச் செய்தப் போன்றும் ஒரு யந்திரத்தை தெரிந்தவரைக் கொண்டு செய்வித்து தல் வேண்டும் ஒரு யந்திரத்தை தெரிந்தவரைக் கொண்டு செய்வித்து அதை தாபிப்பதற்கு ஒர் சபநாளை எடுத்து அதில் செய்வது நன்று இப்பொழுது புரட்டால் இதை நீக்கி ஜப்பசியில் ஒர் நல்ல நாளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆவகனம் முதலியன் தூயமையுடன் செய்து செய்யங்கள் என்றேன். அப்பொழுது அவர் சால்ததிரிகள் ஒருவர் இம் மாதம் செய்யலாம் என்கின்றார் என்றனர். அப்பொது நான் சொன்னேன் அப்படியாயின் நான் சாத்திரிகளை விடக் கூடக் கற்றவன். அன்று, எனக்கு அவ்வளவு படிப்பில்லை. அப்ப செய்யங்கள் என்றேன். இப்பொழுது நாலும் சம்பதம் கொடுத்ததாக கதை வருகிறது; இதற்கு நாம் என செய்யலாம் என்றார்.

உண்மையில் சிவன் அருளிப் பாட்டை நன்கு விளங்கினார் மிக குறையு. சிவன் அருள் தெளிந்தோர் மிக அடக்கமுடலும் மிகு அன்புமயமாகவும் எல்லோரையும் மத்தது நடப்பவராகவும் பேரானந்த பெருவாழ்வில் நித்தியம் சஞ்சரிப்பவராகவும் இருப்பார். அவர்களால் வகுத்தருளப் பெற்ற வீதத்திற்கும் நாம் மிக கண்ணிய முடனும் அக்கறையுடனும் போற்றிவரல் நன்று. பாரத புண்ணைய பூமியின் தொல்பைக் கொள்கை அளப்பார்யது. அது கடவிலும் மாணப்பொருது. மேற்கு நாட்டாரின் தெய்வக் கொள்கை அது கிணறு போலவது. எல்லா குளங்களுது, இதைத் தான் திருநாவுக்கரசரும் கூவல் ஆமை குரைகடல் ஆமை என ஜப்படுகின்றார். மக்கள் எந்தச்சத்தத்து நாகரிகத்தையும் விரும்பன் பன்பற்றி தத்தம் வீடுகளில் ஒழுகட்டும். ஆனால் எம் கோவிலும் ஆகமங்களும் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

கோவிலில் நடந்து வரும் நற்செயல்களை நீக்கி வேற்று நாடுகளின் நெறிகளைப் புகுத்த மயங்கச் செய்யாதருக்கும்படி அண்வரையும் தாழ்வுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். முன்னிம் தொட்டு நிகழ்து வரும் வேதநெறிகள் மாற்றத் தலைப்படுவாராகள் மிக துன்பத்து ஆழ்வார்கள் என நால்கள் எச்சரிக்கை செய்கின்றன. ஸ்ரீசக்கரம் தனிப்படத்து அது சிவ கலை உடையது. அகோர சிவாச்சாரியார் பத்திபார்க்க,

இப்படியாக அமபத்தாரில் (மதராஸ் 27) ஒர் வைஷ்ணவி ஆலயம் உள்ளது. அங்கு பார்த்த சாரதி என இன்குரள்ஸ் கமபனி மனேசராய் இருந்தவர் வள்ளிமலைச்சாமியின் டீடராய் உள்ளவர் அந்த ஆலயத்தில் தொட்டு செய்து வருங்கால் சில சங்கடத்துக் குள்ளாகிய வரலாறும் உண்ட

அறிவால் அறிந்து இருதாள் இறைஞ்சும் அடியர் இடைஞ்சல் களையும் மெப்புமான் ஆறுமுகன்

அறியாமை முழுவதும் நீக்கி அறிவின் உள்ளே அறிவை அருளால் அறிந்து தொழுவார் இடைஞ்சல் நீக்குவாய் எம் ஆறுமுகவா என போற்றுகின்றார் அருணகிரியார். இதுவன்றி “வந்தவரவை மறந்து மரதர் பொன் பூமி மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து சிந்தை தடுமாறி நமக்குற்ற வான்பொருள் தோற்கவோ வந்தேனடி என் தோழி” என்று கூறிப் பின் தன் நெஞ்சை நோக்கி சற்றே அறிவாய் இருந்து பார் என தன்நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துகின்றார் தாயுமானவர். அறிவின் எல்லை அம்பலக்கூத்து என்பது பெரிய புராணம். ஆதலின் அறிவின் பெருமையை யாவரும் உணர்தல் நன்று.

மனிதரில் பெற்றக்கீரிய பேறு அறிவுடையஞக வாழ்தல் வாழ முயற்சித்தல். ஏனைய பேறுகள் எல்லாம் பெரிதென நாம் கொள்ள முடியாது. கிழக்கு நாட்டில் வாழ்ந்த பெரியோரது என்னமும் அதுவே, அறிவைப் பெரிதென போற்றினார் ஆன்மா அறிவின் சொருபம் என ஆண்மனிலையை நன்குணர்ந்த பெருந்தகை யோக சுவாமிகள் சொல்லியருள்கின்றனர்.

இந்த அறிவு யாது என்றால் எந்தச் சிந்தை பொய் பொருளாம் பொன் பொருள் பூமி பெண் என்னும் இவற்றில் மேல் கொண்ட இச்சையை விலக்கி உண்மை நெறியை நாட்ட தலைப்படுகின்றதோ அதுவே அறிவு என்பதும். இதனை நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம் என பெரியோர் சொல்வார்.

உலகில் மக்கள் அறிவு எனக் கொள்வது யாது என்றால் சிந்தையின் சாதுரியமே எனக் கொள்கின்றார். சில சில சந்தர் ப்பங்களில் பொய் ஏமாற்று தந்திரம் இவை மூலம் தம் பொருள் விருத்தி இன்ப சுகம் தலைமைப்பாடு இவற்றைப் பெற மூலையைப் பாவித்து நடந்து கொண்டால் அது அறிவு அத்தகையோர் சாமர்த்திய சாலி என மக்கள் கொள்கின்றனர். சில தந்திரங்களைக் கையாண்டு தமக்குரிய செயல்களை பொருளார்தாரத்தைக் கொண்டால் அத்தகையோர் மிக மேம்பட்டவராகக் கருதப் படுகின்றார்.

கால் சட்டையும் போட்டு கூலிங்கிளாஸ் ஒன்று மர்ட்டி கெளரவமாக காரில் போய் அல்லது சமிக்கிளில் போய் மதிப் புடன் செல்வார் கால்சட்டை போடமுன் எந்தக் கொட்டி லுக்கு சாரத்துடன் சென்று வந்தார் அல்லது வீட்டில் எப் படி நடந்து கொண்டார். என்பது தெரியாமல் போய்விடும் என்ற நினைப்பு பலருக்கு வருவதுண்டு. கால்சட்டை கூலிங்கிளாஸ் தன்னைக் கெளரவிக்க வைக்கிறது என்றே பெரும் பாலான இளைஞர் சமுதாயம் இன்று நினைக்கிறது. இத்தகைய இளைஞருடைய வாழ்வை போக்கை நாம் அவதானிக்கும் பொழுது அவர் நடந்து கொள்ளும் விதம் பெரிதும் வேதனை தருவதாக இருக்கிறது. அவர்கள் கபடம் கொலை கொடுமை இவைகளைச் செய்திடுவும் சூசாது நிற்கின்றனர். இதனை அறிவு என்று நாம் எந்திலையிலும் சொல்ல மாட்டோம். இன்று ஆக மங்களை புரட்டி வேறு வித செயல்களைப் புகுத்திடும் பாதகர் கூட்டம் இத்தகைய நெறியைத்தான் கடைப்பிடிக்கின்றது. இவருடைய வாழ்வு எல்லாம் நீரில் குழியில் போல் அழிவுதே அன்றி எந்திலையிலும் நன்மைப்பட்டதல்ல: இதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நினைவு கூரவேண்டும்,

கிழக்கு நாட்டில் முன் காலத்தில் இருந்த கல்வி நிலை மக்களிடையே அறிவுவளர்ச்சியை உண்டாக்கி தீமைகளை நீக்கி நன்

ஆலயத்தில் திருமணம் நிகழ்த்துவதா ஜி பிரபல சோதிபரின் கருத்துகள்

இச் சந்தர்ப்பத்தில் வர வேண்டி நிற்பபந்தகக படுவார் ஆகவே இப்படி இக்கட்டான் நிலைகள் அமைவதுண்டு இவற்றால் ஆலயத்தின் தூயமை கெடும் இதனால் இவர்களுக்கு தோழியாச்ச மனமக்களுக்கு பாவமாக்கச் சூ.

முன்னாரு காலம் திருக்கயிலையில் தொண்டு செய்து வந்த ஆலால் சந்தரரும் கமலினியாரும் அநித்தையாரும் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கி மனததாக்கலுக்குள்ளாயினர். இதனால் ஆசைவசப்பட்ட மூவரும் ஆசையை நிறை வேற்ற பூமிக்கு வீசப்பட்டனர் என்பது புராணம். இதே போன்று மன விழாவிற்கு வரும் கண்ணியர் காலைபர் இயல்பாகவே மனக்கட்டு அவிழ்ந்தவராய் இயங்குவர். இந்த இயக்கம் ஆலயத்தில் நடைபெறுவது தினையளவு பாவம் நில மலைபோல் திகழ்ந்து விடும். இதனால் தான் கண செய்த பாவம் கடலில் பெரிதெனபர். இவை ஆலயத்தில் ஏற்படப்படாத பெரிய குற்றமாகும். கர்மம் என்பது உடல் உள்ளம் உச்சரிப்பு இம் மூன்றினாலும் ஒருமித்தும் தனித்தும் செய்யப்படுவது. ஆதலால் உடல் வெறுமனே யிருக்க பாரதாரமான கர்மத்தை உள்ளம் செய்துவிடும்.

பெரும்பாலும் கிழக்கு பாரத வாசல் உடைய கோயில்களே இங்கு உள்ளன. இதில் மனவறை வைக்கும் போதும் கிழக்கு முகமாகத்தான் வைப்பார்கள். மனமக்கள் உட்காரும் போதும் சுவாமிக்கும் ஆலயத்திற்கும் புறழுதுகு காட்டியிருப்பர். இது பாதகத்தின் மேல் பாதகம், குருக்களும் தங்களுக்கு சாதகமாகக் காசு வந்தால்ப் போதும் என என்னி முடிப்பர். ஆகவே இவை போன்ற அநேக குற்றங்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ வந்து விடும். ஆனதால் ஆலயத்தில் நடக்கும் ஏந்தக் காரியத்திலும் மிக்க கவனமாக இருதல் அவசியம்: தூயங்களைப் படித்தில் திருமணம் செய்வது உத்தமம். பொது இடத்தில் மத்திப்பு ஆலயங்களில் செய்வது அதமம், எனக் கொள்ள வேண்டும்.

மனிதரில் மாதர் என்னும் பெயர் என வந்தது என்றால் தோறும் ஏற்படும் வீட்டு விலக்கினாலும் ஒவ்வொர் மாதத்தையும் கழிப்பதால் மாதர் என்னும் பெயர் வந்தது. மாதசுகளைப் பெண்பது ஒரு சிலருக்கு நீண்ட நாளைக்கும் நிற்பதுண்டு. இப்படியான போதுமானவர்களாக வரமுடியாது. பெண் தோழி போன்றவர்கள் கில் சமயம்

கன்னி என்பது காலையின் கண்ணிற்கு கரந்து வாழவேண்டியிருப்பதாக கண்ணியென்பதை மரத்தின் கணிகள் கூட இலைகள் கூட தட்டில் மறைந்திருப்பன. இப்படியான ஒரு பெண்ணின் திருமணத்தின் அன்று மாப்பிள்ளை தலைப்பாகை உத்தரிக்கும் முதலியன் நெறித்திகம் என்று விரதோத்தியாபனம் முதலியன் காமியமென்றும் கொள்ளப்படும்: இரண்டாவதாக சாதக கருமம் நாமகரணம் அன்னப்ராசனம் உபநயனம் விவாகம் முதலானவை ஒருவனது மரணத்திற்கு முன் செய்யப்படுவதில் பூர்வக் கிரியை எனப்படும்: மரணத்திற்குப் பின் செய்யப்படுவது அபரக்கிரியை எனப்படும். இவையாவும் வீட்டில் செய்யப்பட்டு விடுவதே அன்றி எந்திலையிலும் நன்மைப்பட்டதல்ல: இதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நினைவு கூரவேண்டும்,

கிழக்கு நாட்டில் முன் காலத்தில் இருந்த கல்வி நிலை மக்களிடையே அறிவுவளர்ச்சியை உண்டாக்கி தீமைகளை நீக்கி நன்

கல்காலத்தில் பாவமே வழிப்பெறுகின்றது

வேத நெறியை முறைப்படி பேணினால் அன்றி கலியின் வலியை அடக்கி வேறு வழி இல்லை. எனக்கின்றார் குருக்கள் இக் கட்டுரையில்

காலம் என்பது ஒரு நிகழ்ச்சிக்கும் மற்றொரு நிகழ்ச்சிக்கும் இடையே உள்ள நேரமாகும். அது பல அளவைகளால் குறிக்கப்படுகிறது. ஒரு சிருஷ்டி தொடங்கி அதன் முடிபு வரை உள்ள காலத்தை யுகம் என்கின்றோம். யுகங்கள் நான்கு வகையானது. அவை கிருதயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் கலியுகம் என்பனவாம். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அந்த யுகத்திற்கு ஏற்க தர்மம் உண்டு. கிருதயுகத்தில் தர்மம் ஆசாரம் ஒழுக்கம் மதபக்தி ஆகியன சிறப்பாக அமைந்ததாக வரலாறுகள் ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. அவை காலந்தோறும் குறைந்து இன்று கலியுகத்தில் தர்மம் நெறி ஒழுக்கம் ஆசாரம் பக்தி மத நிலை வழியாவும் அருகி சீர் குலைந்து வருகின்றது. கலியுக முடிவில் அழிந்தே விடும் என்று ஊகிக்க வேண்டிய நிலைமையை காணக்கூடியதாக அமைகிறது.

தர்மத்தில் நிலைமை மதப்பற்று ஒழுக்கம் ஆசாரம் தெய்வபக்தி குருபக்தி பிதா மாதா பக்தி கிரியை முதலான மார்க்கங்களை நாம் புறக்கணித்து நடப்பதிலேயே கலி காலம் வந்து விட்டது என்பதை அறியலாம். கவியுக முதிர்ச்சி அடையும் போது மக்களிடத்தில் பல வித மாற்றம் துன்பம் காண்னலாம் இதை சாஸ்திரங்களிலும் கூறப்படுகிறது.

மணபரிபாகத்தை ஓட்டி மக்களை நான்கு பிரிவுகளாக பிரித்து இயல்பாகவே உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் அமைந்து வருகிறது. பண்பாடு செயல் குணம் கல்வி ஒழுக்கம் நெறி இரக்கம் தர்மம் இறைகளைத் தன்வயமாகக் கொண்டும் வேத நெறியில் கிரியைகளை உலக உய்வுக்காக உகந்து செய்பவர்கள் அந்தனர் எனப்படுவார்.

அதற்குத்து மக்களை சீர்தூக்கி மேய்காவல் புரிந்து இரங்குபடவர்கள் ஷத்திரியர். அதற்குத்து உலகமக்களை வழிவகுத்து உச்சவி நிர்வகித்து காப்பவர் வைசியர். இவர் பூவைசியர் கோவைசியர் தனவைசியர் என மூன்று பிரிவு கொண்டவர்கள். பூவைசியர் பூமியைக் கொண்டு பயிர் செய்து உலகைக் காப்பவர், கோவைசியர் பக்களை வளர்த்து அதன் மூலம் தேவகார்யம் பிதிர் கார்யம் மனிதர்களை காப்பாற்றுவர். தனவைசியர் என்பவர்கள் வணிகர் வியாபாரம் என்பதை வழிக்கொண்டவர் இதரர்கள் யாவரும் தான்குத்திரர் என்பவர்கள், மக்கள் தங்கள் பண்பாட்டிற்கு கடமைகளும் அமைகிறது.

அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்று எவ்வயிர்க்கும் செந்தண்ணம் பூண்டு ஒழுங்களால், என்பது வள்ளுவர் வாக்கு

இது கிருத்திரேத துவாபர யுகத்தில் நிகழ்ந்த வழியாகும். இக்கலிகாலத்தில் அந்தணர்கள் பல விதத்திலும் மாறிவிட டனர். இதற்கு வழிகாட்டாக அந்தணர்களை காப்பாற்றவோ அல்லது வேத ஆகம பாடச்சாலைகளை சீர் தூக்கி நடத்தவோ கிரியைகள் தேவ கார்யங்களை ஈடுபாட்டுடன் கவர்ச்சி பத்தியடன் செய்யவோ மற்றும் மக்கள் கொண்ட பிறபோக்கினாலும் தர்மக் குறைவான சிந்தையாயும் அந்தணர்கள் நிலைமையும் மாற்றி ராஜசேவை வியாபாரம் என்பவற்றில் ஈடு கொண்டும் ஒழுக்க நெறியில் தவறியும் நடக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. புத்தி சித்தம் என்பனவும் அவர்கட்கு மாறி அமைந்து விட்டது. இதற்கு உலகத்தில் வேதவழி சமயப்பற்று சமயநூல்களைக்கிடியினமையே காரணம் என்று கூறவேண்டியதாயிற்று வேதவாக்கின் படி அந்தணர் தன்னியமத்துடன் இருந்து கர்மாறுஷ்டானங்களை நடத்தவும் ஏனையோர் அதைப் போற்றி வே

திருவந்தீர்மையுத்தின் விவரங்கள்

எமது தீபத்தில் சில தீமைகளையும் கோவிலில் நடைபெறும் பாதகச் செயலையும் கோவிலில் மேடை போட்டு அதன் முன்னால் சுவாமியையும் கொண்டு வந்து வைத்து ஏதோ தம் மனம் போன போக்குங்படி நடந்து வேடிக்கைகள் கேளிக்கைகள் செய்தும் பாராட்டல்கள் பிரசங்கங்கள் வில்லுப்பாட்டு பொப்பிசை இவற்றைச் செய்தும் வருகின்றமை கண்டு உண்மையாம் படி மனதில் அந்தோ இறைவனது திருவருவையும் கொண்டு வந்து வைத்து குருக்களுமா முன்னின்று ஒலி பெருக்கியில் விமரிசனம் செய்து இத்தகைய நற்பண்பிலாத செயல்களைச் செய்வது என்றதனால் இதை நீக்குங்கள் என்றான் எழுதிவருவதுண்டு.

இந்தச் செயலைச் செய்து வரும் வேளை பல மொட்டைக் கடிதங்கள் என்னை மோசாமாம் படி தாக்கி எழுதி அனுப்பப்பெற அவற்றைப் பெற்று வந்தேன். இப்படி எழுதியவர் ஓர் அந்தனர் என்பதை விளக்கிக் கொண்டேன். ஆனால் யார் என என்னால் உணரமுடியவில்லை எனது ஏழை மனம் பலவரையும் நினையவேண்டிவந்தது, பெரும் பாலும் வேறு வேறு பேரரக் கொண்டே எழுதி அக்கடிதங்கள் வந்தமையால் எழுத்தைக் கொண்டு அனுமானிக்க முடியாமல் இன்னராக இருக்குமோ என்று நான் குறிப்பிட்ட செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்த வேறு அந்தனரையும் நினைந்து வரும் பாதகத்தை நான் பெருக்கிக் கொண்டேன். எனது மன வேதனையால் இன்னராக இருக்கும் என்றும் இப்படியும் இவர் செய்வதா எனவும் வேறு சிலருடன் பேசி இன்னமும் என்பாவத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டி வந்து கொண்டது.

இப்படி தொடர்ந்து விடாது மொட்டைக் கடிதம் எழுதி வந்த குருக்கள் தனது ஆத்திரத்தில் ஒரு நாள் தன் கையெழுத்தில் மொட்டைக் கடிதம் எழுதியதும் இதென்னடா இது இரவல்லவோ இத்கடிதம் எழுதினால் என உணர்ந்து உடன் [Digitized by Noolam.org](#) செய்யும் கோவில் திருப்பணிச்சபையார் சிலர்க்கு அங்கு பாருங்கள் உங்கள் ஐயர் செய்த வேலையை எனக் காண்தித்தேன்

ண்டிய வழிகளை மனமுவந்து உதவி செய்து பக்தியாக நடந் திருந்தால் இன்று இக்கெதி உலகில் நிலவமாட்டாது.

முற்காலத்தில் இளம்பராயத்தில் குருகுவாசம் என்னும் தன்மையில் பிரம்மசிரியம் என்ற ஆச்சிரமம் காப்பாற்றப்பட்டது. இக்காலத்தில் பிரமசரியம் என்றால் இது என்ன பொருள் ஒத்தல் கணக்கில் உள்ளதா? அல்லது படிக்கணக்கில் உள்ளதா? எந்த பஜாரில் பெறவாம் என்று கேட்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இதேமாதிரி கிரகஸ்த தர்மமும் மாருகவே அமைத்து விட்டது. சாஸ்திர சமயஆசார முறைப்படி ஒரு ஆண்மகன் குரு குலவாசம் பெற்று குருவின் அனுக்கிரக ஆசியுடன் கிரகஸ்த ஆச்சிரமத்தில் பிரவேசிக்கிறான். அந்தநிலையில் அவனுக்கு அமைந்த கிருகஸ்த ஆச்சிரமம் வாழ்க்கை உயர்ந்த நிலையில் அமைகிறது. இச்காலத்தில் கிரகஸ்தன் நிலை ஏற்பாடு குலாசாரத்தையும் இழந்து கோடுவரை சென்று தீர்ப்பு கூற வேண்டியதன்மையாகவும் பெண்ணை ஏற்பது கைவிடுவது என்று ஒருவன் வாடகை காரைப்பேசி பிடித்து பிரயாணம் செய்வது போல கிருகஸ்த ஆச்சிரமம் அமைந்துவிட்டது. ஆகவே இவ்வைபவ நிகழ்ச்சிகளால் கலியின் புத்தி சித்தம் உலகில் முக்களிடத்தில் அமைந்து விட்டது என்பது உதாரணமாகிறது.

இங்ஙனம் தர்மம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைந்து வருகிற தோ இழி நிலை அடைகிறதோ அவ்வளவுக் கவுப்பளவு கலி பெலம் பெறுகிறுன் என்பதை ஊகிக்க வேண்டும். நல்லவர்கள் நல் லுபதேசம் செய்பவர்கட்கு தீங்கும் அவர்கள் செய்யும் முயற் சிகட்கு தடையும் உண்டாகும். கல்விமான்கள் கமய பற்று டைய பெரியார்களை மதிப்பு கொடுக்க மாட்டார்கள். தெய்வ பக்தி கிரியா நெறியைப் பின்பற்ற மாட்டார்கள். பாசாங்குச காலர்களின் பேச்சை மக்கள் கேட்டு இதரர்கள் குற்றச்சி கொடுங் கோல் ஆட்சி விருத்தியாகும் காலமாகி விடுவதே கலிகால பெலம் பெறுகிறுன் என்பது காரணமாகிறது.

இப்படி கலியின் கொடுமையான பலம் பெறுவதால் மக்கள் ஈசுவர வழிபாடு ஆராதனைகளை கலைந்து தங்களேயே போற்றுந் தன்மையிலும் தம்மையே அலங்காரம் செய்தல் திருமைறை திருமூறைகளை மறைத்து காதல் கீதங்களை பாடி இடைக்கால த்தில் நடமாடும் மக்களாகிய சில புல்லுருவிகளை தெய்வமா நினைத்து அவர்களிடத்தில் தம் பொருள்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும் கொடுத்து மயங்கி படைத்தவன் காப்பவன் அழிப்பவன் மறைப்பவன் அருள்பவன் என்று உலக சிருஷ்டி தொடங்கிய பஞ்ச தொழில் காரணராகிய ஈஸ்வரரை மறந்து மறைந்து நடக்கவேண்டிய நிலைக்கு வந்தது கலியின் பெல மாரும் என்றே கூறலாகும்.

‘ஆகவே தெய்வந் தொழாள் கொழுநற்றெழுதெனுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' என்பது தமிழ் வேதவாக்கு. ஆகவே கிடைத்தறகரிய மாணிடப் பிறவியைப் பெற்ற நாம் நோய் வந்துற்ற போது வைத்தியரிடம் போய் நோயை நிக்கி கொள்வது போல கஷ்டம் நேரும் போது கவி பலத்தில் மயங்கி பிறவி எடுத்த பயனை அடையாது தவறு தலாக நடந்து மாயை என்னும் கொடியபினியான இருளில் அமிழ்ந்தி ய மாதிரி நடவாது. எல்லாம் வல்ல இரஷுகழுர்த்தியான ஏஞ்சு முகனை நினைந்து அவன் திருவருளே ஜோதி மயமாகும் என்ற நிலையில் வாழ்க்கையை நடத்த முன் வரவேண்டும். இதே அமைவு எங்கள் குழந்தைகளிடத்தில் அமைய வேண்டும் என்பதே தூய்மையாகும்.

அவர்கள் நான் கொடுத்த கடிதத்தையும் ஐயர் தமக்கு எழுதிய கடிதத்தையும் ஒப்பிட்டு எழுத்தைக் கொண்டு அவரே எனத் தீர்மானித்து நான் சொன்னது சரிதான் என ஒப்புக்கொண்டு; பின் என்ன நோக்கி அவரைப் பற்றி இங்கு எல்லார்க்கும் இப்படியானவர் என்று தெரியும். ஆதலால் அவர் செயலை நாம் பொருட்படுத்தல் கூடாது. நீங்கள் புனிதான் பணி செய்கின்றவர். இத்தகைய சிறுமை உடையோருடைய சொல்லை அக்கறை கொள்ள வேண்டாம். இதை ஒரு புறத்தில் வைத்து உங்கள் பணி யை நீங்கள் செய்யுங்கள் என அப்பெருமக்கள் தம் பெருமைக் கேற்ற வகை நம்மிடம் மொழிந்தனர். நாமும் சரி என்று அவர் வார்த்தையை ஏற்று அவ்வளவுடன் அதைப் பற்றி ஏதும் சிந்தியாதிருந்தோம். ஆனால் திரும்ப பின் ஓர் கடிதம் என் மீது எத்தனையோ பழி சுமத்தி முன் அனுப்பிய கடிதத்தை ஏன் பிரசரிக்கவில்லை என்றும் அவற்றை என்னிடம் தெரியாதிருந்தால் தான் என்னிடம் முன் அனுப்பிய கடிதத்தைப் பிரசரித்து அதற்கு பதில் தருமாறு கேட்டுள்ளார்; அதில் முக்கிய அம்சமாக இருக்கின்றது ஒன்று. தாம் என் மீது காணும் குறைபாடுகளைக் காண்பிக்கும் அக்கடிதத்தில் அதன் பிரதிகள் முக்கிய சமையத்தலைவரான கனகராசா தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தமிரான் சுவாமிகட்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஜியருக்கு முன் ஒரு முறை இவர் ஓர் சிறுபையனை கோவில் பல்ப்பை திருடினான் என குற்றம் சாட்டி கண் கெடும் படி அடித்ததற்காக அக் கோவில் வாசவில் செருப்பால் அடி வாங்கியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயம், அவருக்கு தைரியிமுறந்தால் தான் எனக்கு அனுப்பிய கடிதத்தை அவர் குறிப்பிட்ட முக்கிய சமயத் தலைவர் இருவர் பத்திரிகை நடத்துகிறார்; அதில் வெளிவரச் செய்து எல்லாரும் அறியும்படி செய்தால் தாராளமாக நேர்மையாக ஏதும் கிடையாது. உஞ்சனை ஒழிப்பு மறைப்பின்றி என பதிலைத் தருகின்றேன். இனிமேலாதல் நல் ஒழுக்கம் கட்டப்பட்டிருமாறு அவரைக் கூடங்கிறேன்.

திருமூறுகள் உயிர்க்கு உறுதுணையாவன என்ப

தமிழ் மக்களுக்கு ஒர் வைப்புநியோகத் தெய்வச் செந்தன் டமிழ் மொழியிலே அமைந்து விளங்குவன தோத்திர நூல்களும் சாத்திர நூல்களுமாம். கந்தி நூல்களாகிய இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் தமிழ் மொழியிற் சிறந்து காணப்பட்டனவும் அவை மக்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்கே உறுதுணையாவன அன்றி, உயிர்க்கு உறுதிபயப்பனவரகிய செந்நெறியில் மக்கள் செல்வதற்குப் பெருந்துணையாவன அல்ல. தோத்திர நூல்கள் தேவரா திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகள். சாத்திரங்களாவன மெய்கண்ட சாத்திரம் முவலியன.

தேவாரம் திருவாசகம் திருக்கோவை திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு திருமந்திரம் திருமுகப்பாசாரம் முதல் நாற்பது பிரபந்தங்கள் ஆகிய இவற்றை நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பதினெடு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினர். மந்திரங்கள் பதினெடு ஒன்றில் பற்றிப் பதினெடு திருமுறைகளாக அமைந்தன. எனபர் பெரியோர். அநபாயச் சோழர் காலத்திலே திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக வகுத்தருள்பட்டது.

நேம் பலவர்களுடைய திருத்தங்களைக் குறித்து சொன்னால் சிவபெருமானுக்கு மந்திரம் தூல சரீரமும் ஆன்மா சூக்கும் சரீரமும் சத்தி அங்கு சூக்கும் சரீரமும் ஆம் எனச் சிவாகமக்கள் கூறுகின்றன. மந்திர வடிவமாகிய வேதங்களிலும் அவற்றின் வேறுகாத திருமுறைகளிலும் சிவபெருமான் விசேட சாந்நித்திய முற்றிருப்பர் என்க.

பதியினது விளக்கம் அறிவு ஒரு சிறிதும் இல்லாத சடப் பொருளாகிய கல் வெள்ளி செம்புச்சளில் மந்திர நியாசத்துக்குப் பின்னன்றி முன்னில்லை. அப்பதியினது இலக்கணத்தையும் பிறவற்றையும் உண்மையாகவே அறிவிக்கும் பேரறிவே வடிவாகிய திருமுறைகளில் அத்திருமுறைகள் தோன்றிய காலந்தொட்டு என்றென்றும் அளவில்லாத சாந்தித்தியம் பெற்று விளங்குவன. பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையும் அப்பஞ்சாட்சரம் முதலிய சகலமந்திரப் பொருள்களையும் உண்டாக்க நின்று சித்திமுத்திகளைப் பயப்பிக்கும் மகாமந்திர வடிவமே திருமுறைகள் ஆதவின் அவைகளிலே பதியினது விளக்கம் நித்தியம் என்பது சத்தியமோயாம்.

வடமொழி வேதந்தில் பதி பச பாங்களின் இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டிருத்தல் போலவே திருமுறைகளிலும் பதி பச பாச

உண்மை ஞம் இலக்கணங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆதவின் அவைசனும் முப் பொருளையும் உணர்த்தற்குக் கருவியாயுள்ளன என்னும் பொருளைத் தரும் வேதம் என்னும் பதத்தானே விவகரிக்கப்படும். இதனைன்றே,

“தேவர்குறஞ்சும் திருநான்மறைமுடிவும்
முவர்தமிழும் முனிமொழியும் கோவை
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
இரு வாசகம் என்றுணர்”

என ஒளவையார் அருளிச் செய்தனர். தமிழ் வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றுர் எனவும் மிக்க சொற்தமிழினால் வேதழும் பாடினார் எனவும் விருப்புடன் பாடல் இசைத்தார் வேதம் தமிழால் விரித்தார் எனவும் அருண் மொழித்தேவர் கூறியருளின தூழும் இக்கருத்தே பற்றிய தென்க.

திருமுறைகளைவாம் ஆஞ்சைய பிள்ளையார் முதல் அருண் மொழித்தேவர் இறுதியாக உள்ள நாயன் மார்களால் கூறப் பட்டன. எனினும் சதாசிவ மூர்த்தி பாலிருந்து இநக்கு முதலிய வேதங்கள் நான்கையும் காமிகம் முதலிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் சிவபிரான் தோற்று வித்தாற் போல ஆஞ்சைய பிள்ளையார் முதலியோரையும் அதிட்டித்து நின்று அத்திருமுறைகளைத் தோற்றுவித்தருளினர் என்க. அல்லது உம் பேயினால் பீடிக்கப்பட்டான் வாய்ச் சொற்கள் எல்லாம் பேயின் சொற்களே ஆம் அன்றி அவன் சொற்கள் ஆகாத வாறு போல சிவபிரானால் அதிட்டிக்கப்பட்ட நாயன்மார் வாய்ச் சொற்களாகிய திருமுறைகள் எல்லாம் அச்சிவபிரான் வாய்ச் சொற்களே அன்றி அவர் சொற்கள் ஆகாமை நன்கு தெளியப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையர் உண்மையிலே, “அத் திருவாக்கைப் பதிவாக்கிய மென்றே கொள்வதல்லது பசு வாக்கியம் என்று நினைத்தாலும் சன்னமரணத்துக்கீசு வித்தாம். ஒவ்வுலகத்திலே பதிவாக்கியம் எது? என்னில் அநாதிமல முத்தராயுள்ள சதாசிவ மூர்த்தியடைய திருவாக்காகிய ஆகம் வேதங்கள் அன்றி முன்பரிபாக சின்னம் விளங்கும் பதி போதிக்கின்ற ஞானகுரு மூர்த்தங்களாய் உள்ள சந்தாஞ்சாரியர் சமபாசாரியாகஞ்சடைய திருவாக்குகளுமாம் என்க” எனக் கூறுமாற்றுன் அவை சிவவாக்கேயாம் எனத்தெளிக. (ஓர் அன்பர் உதவிய கட்டுரை)

(ஓர் அன்பர் உதவிய கட்டுரை)

தூஷிக்குரிய பாங்கிலை கோயில் வேண்டும்

நீதியில்லா செயல்களைச் செய்யப் போன்று நீளத்துயரம் வருமென்பர்

திருநாவுக்கரசர் தமது தேவாரம் ஓன்றில் ஊரில் கோயில்கள் வேண்டும் ஆனால் வேத நெறிக்குரிப் பாங்குடன் இருத்தல் வேண்டும். அப்படியாக அவை இல்லாத இடம் உண்மையாக முட்செடி நிறைந்த காடாகும் என்பதை பாங்கிவினாடு பல தனிகள் (கோவில்கள்) இல்லா ஊரும் அவை ஊரல்ல அடவிக் காடு என தமிழ் வேதம் மொழிந்தனர்.

வெறுமனே கோவில் என்னது பாங்கினாலே ஜோயில் என்கின்றார். பாங்கு என்றால் என்ன? அதுவே வேதநெறிக்குரிய பாங்கு என மொழிவதாகக் கொள்ளலாம்.

ஆகமங்கள் வேதத்தின் நெறியைப் பாதுகாக்கவே மொழியப்பெற்றுள்ளன என்பதை நாம் முதற் கண் தெளிய வேண்டும். வேதம் வளர்ந்த பூமி பாரதம். அதாவது வேத நெறியை பாரதம் வளர்த்துப் போட்டு வேதநெறியின் சிறப்பால் உலகை ஆண்டது. இதனை குமரி கணம் என்க. கந்தபூராணம் தருகிறது. ஏனைய இடங்களில் உள்ள எட்டுக் கண்டங்களையும் அவை மலீசசர் வாழ் இடங்கள் வியப்பில் என்னடுத்து மொழிந்துள்ளது அக் கந்தபூராணம். பெரும் பாலும் தமிழ்நாட்டில் வேத நெறி உயர்ந்த ஒரு நிலையை அடைந்திருந்தது.

இல்லறம் துறவறம் எனும் அறத்தின் தூய்மையால் உம்மீதுள்ள பறுதறையும் அறவே நீக்கி கரவு வஞ்சனை உல்லாபா குரோதம் காம இச்சை கடும் சினம் யாவும் நீங்கி தம்மை அன்புறுவாகக் கொடும்பதை பெருமக்கள் நிறைந்த பூமியாக பாரதம் நின்றதால் பாரத புண்ணிய பூமி என உக்கம் புகழ்ந்து போற்ற நவநறது. அக்காவதது அப்பொரு மக்கள் இறையருளால் உண்மையை உணர்ந்து வழிபட்டும் யூடு யங்கள் அமைத்து அவை பேணற்குரிய நெறியும் சீலமும் வகுத்தமைத்து வைத்துள்ளனா. சிவன் பெருமையை உணர்ந்து அவன் இருப்பிடத்தை இப்படி இப்படி ஒழுகல் நலம் என்று கூறிப்போயினர். ஒழுக்கத்தால் நிறைந்த ரூளிகளது கூற்றே மந்திரங்களாகி விதியாகக் கொள்ளப் பெற்றது.

ஓர் அன்பர் களிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர் என்னை நேற்று சந்தித்தார். சந்தித்த அவர் எனது பத்திரிகையை வாங்கி அதைப் புரட்டிப் பார்த்தார், அவர் ஓர் பலனோக்க சங்கத்து விகிதராகக் கடமை யாற்றுவார். அப்பற்றிரிகைத் தலையங்களுக்கொப் பார்த்து விட்டு உடன் “இல்லைகள் விளக்கது இருள் கெடுப்பது சொல்லக விளக்கது தூய்மை செய்வது பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது நல் அக விளக்கது நமச் சிவாயவே” எனப் பாடி முடித்து ஆம் சுவாமிக்கு பலரும் காணலயிற் அடிக்கிறார்கள். நல் அக விளக்கான அநன் மீது லயிற் அடிப்பதா? ஆகமம் விளங்காரின் பாதகச் செயலாயிற்றே. விளக்கமிலாதார்க்கு விளக்கிக் காண்றித்து தெளிவு படுத்தல் அது இயலாத காரியம் எனக் கூறினார்.

கங்கிரஸ் மன்றத்திற்கும் மனிதன் போய் இறங்கிவிடலாம். அது இயந்திரம் அதன் படி ஒழுகிச் செல்வதானால் அங்கு போகலாம். ஆனால் அறிவு தெளியாதாரை அறிவு கொள்ளும் படி விளங்க வைத்தல் அந்த நிலையிலும் பார்க்க மிகவும் கடினமான ஓரு செயல். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் தமது ஒரு தேவாரத்தில் சொல்கின்றன.
“பெரியார் பெரியார் மனக்கேரல் (கெளிவி) உற்றல்,”

தண்ணிடத்து லயிற் இருக்கு காசு இருக்கு அதிகாரம் இருக்கு
நான் செய்வதை யார் தடுக்க முடியும் என்ற தோரணையில் ஒரை
வனுக்கு என ஆகமம் சொல்லிய நெய்விளக்கை நீக்கி லயிற் அடிப்ப
தென்று அது விளக்கக் குறைவே என நாம் கொள்ள வேண்டிவரு
கிறது.

“ஏழை சொல் அம்பலத்தில் ஏறுமோ என எல்லா நல்விளைவும் ஆக்கித் தரும் இறைவனிடம் இதனை விட்டிடுவோம். அதுவன்றி வேறு என் சொல்லலையும். இயந்திர மூஸமாகச் செய்யப் படும் எச்சையலும் தமது சாமர்த்தியத்தை இறைவனிடம் கட்டலாகவே முடியும்; இறைவன் திருவுருவை பிரகாரசிக்கக் கூடியவெதன்றால் அது ஆகமம் சொன்னவழி நெய் விளக்கே சிறந்தது. அதுவே புண்ணியம், இதை வளக்க ஓர் கதை கீழே தருகின்றோம்.

பாண்டவர்களும் துரியோதனுதியரும் துரோணரிடம் கல்வி பயின்றனர். அவர்களின் புத்தி நுட்பத்தை சோதிக்க ஒரு நாள் துரோணர் முதல் ஆசாரியர் யாவரும் பாண்டவரையும் துரியோதனுதியரையும் நேராக்கி நீங்கள் உங்கள் வீடு நிறைய பொருள் வையுங்கள் நாம் வந்து பார்த்து யார் சாமர்த்திய முட்டயவர் என தெரிவோம் என்றனர். அதன்படி பாண்டவர் தம் தலைவு தருமர் சொற்படி வீடு நிரம்பும் பொருளாக வீட்டை மெழுகி கோலமிட்டு சுண்ணமும் மலரும் தூஷி கோலமிட்டு பூமாலை தூக்கி வீட்டின் நடுவே ஓர் நெய் விளக்கும் வைத்து இதுவே வீடு நிரம்பிய பொருள் எனக் காட்டினார்.

துரியோதனன் இதைப் பார்த்தான் அவனுக்கு அது பிடிக்கவில்லை அவன் தம்பி துச்சாதனன் மாமா சகுனி இவரோடும் யோசித்து வீடு நிறைய பொருள் வைக்கச் சொல்லி ஆசிரியர் சொன்னவர். பாண்டவரில் தருமன் ஒரு பேயன் ஒரு நெய விளக்கை வைச்சிட்டிருக்கிறான். நாங்கள் வீடு நிறைய பொருள் வைத்து இப்போட்டியில் வெற்றி பெறல் வேண்டும் என ஆலோசித்து சரி வீடு நிறைய வைக்கோல் அடுக்கி வைப்போம். அது தான் தற்சமயம் சுகமாகப் பெறலாம் என்று வீடு நிறைய வைக்கோலை வெண்டி ஒரு சிறு வெளியும் காணமுடியாது அடுக்கி வைத்தான். வைத்து தம்பி துச்சாதனனுடன் வெளியில் வந்து நின்றான். துரோனர் வீஷ்மா கிருபர் முதல் ஆசாரியர் வீடு நிறையும் பொருள் பார்க்க வந்தனர். துரியோதனன் இயல்பான மிடுக்குடன் வீடு நிறைய பொருள்வைத்தேன் பார்த்தீர்களா என்றன. அவர்கள் விறைத்துப் போய் உடனாக அங்கு நின்றும் தருமரது இல்லம் சென்றனர். அவர் ஆசாரியரை தம்பிமாருடன் வாய்தலில் வந்து வணங்கி வரவேற்றாக் கென்று தனது வீடு நிறைந்த பொருளைக் காட்டி ஆசிரியரை அங்கு இடப்பட்ட மாண்தோல் ஆசனத்து அமர்வித்து வழிபாடு புரிந்தார். தருமர் அவர் தமியாராள பாண்டவரின் செயல் கண்டு அனைவரும் மகிழ்ந்து அவரது சிலத்தையும் புனிதக் கொள்கையையும் போற்றிப் புகழ்ந்து ஆசீர்வதித்தனர்.

அதே போல் ஏதும் முன் பின் யோசனை இலாது கோவிலில் சுவாமி எல்லார்க்கும் தெரியட்டும் என துரியோதனன் வீடு நிறைய வைக்கஸ் கத்தை அடுக்கியது போல் வயிற் அடிக்கிறூர். நாம் என்ன சொல்லாம் ஆகவே நாவுக்கரசரும் பாங்கினாடு பல கோயில் அமைந்தால் நாட்டுக்கு நன்மை விளையும் என சொன்னதை சிந்தனை செய்க கெளியங்கள்.

இப்பத்திரிகை கொக்குவில் மேற்கில் இங்கும் வை நல்லையா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்பு கொள்வோர் சந்திர தீபம் கொக்கில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.